زمینه‌سازی دلواپسان برای گفت‌وگو با امریکا!

درنگ

انتشار یک خبر در شماره روز گذشته روزنامه «الجریده» جنبه متفاوت و تأسف برانگیزی از آغاز رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ در ایران را به رخ کشید. خبری ادعایی از آغاز مذاکرات محرمانه جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده امریکا که با عنوان «مذاکرات مستقیم و مخفیانه در عمان بین دولت ترامپ و شاهین‌های ایران» به تیتر نخست این روزنامه کویتی تبدیل شده است اما از نظر محتوا، نحوه تهیه خبر و بازتاب آن در رسانه‌های داخل ایران و نیز در شبکه‌های اجتماعی به واقعیاتی سیاسی فرای خود اشاره دارد.

آنچه در پیشانی خبر آمده این ادعا است که: «نمایندگانی از یک شخصیت اصولگرا در ایران و دولت ترامپ در عمان در حال مذاکرات محرمانه هستند. دولت امریکا طرح پیشنهادی برای همکاری و پایان دادن به همه اختلافات دو کشور ارائه کرده و در چارچوب این مذاکرات، دونالد ترامپ رئیس جمهور امریکا برای سفر به تهران، امضای توافقنامه میان دو کشور با رهبر عالی ایران و تضمین برداشتن تحریم‌ها اعلام آمادگی کرده است».

این بخش از خبر، گزاره‌هایی است که فارغ از درستی یا نادرستی و بدون در نظر گرفتن میزان باورپذیری بر اساس آنچه در صفحه شطرنج مسائل جاری میان ایران و امریکا وجود دارد می‌تواند توجه هر رسانه‌ای را به خود جلب کند و حائز ارزش خبری برای بازنشر دادن تلقی شود. با این حال خبر را نخستین بار نه تارنمای خبرگزاری‌های رسمی کشور که امکانات قابل توجهی برای رصد اخبار منتشر شده در رسانه‌های بین‌المللی دارند؛ بلکه برای نخستین بار سایت خبری «شهرآرا»، بازنشر می‌دهد که از جمله رسانه‌های نزدیک به محمد باقر قالیباف رئیس اصولگرای مجلس شورای اسلامی است و پس از آن سایت‌های خبری همچون عصر ایران، دنیای اقتصاد و دیگران.

بعضی رسانه‌های بازتاب‌دهنده خبر هم به این نکته اشاره داشته‌اند که گزارش نخست الجریده را خبرنگار این روزنامه در تهران تهیه و ارسال کرده اما بر اساس اعلام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی این روزنامه کویتی، به طور رسمی در ایران خبرنگاری ندارد. کما اینکه گزارش‌نویس به ذکر این نکته اشاره کرده که منبع خبرش یکی از شخصیت‌های اصولگرای ایرانی است اما نام و هویت او را اعلام نکرده است.

با این وجود اینکه چرا چنین خبر نامستندی ساخته و پرداخته شده و بازنشر یافته است را باید در گزاره‌هایی جست که به ادعای آغاز مذاکرات محرمانه الصاق شده است و بر اصولگرا بودن مذاکره کننده و نقش نداشتن دولت روحانی تأکید دارد. گزاره‌هایی مانند اینکه «نمایندگان ترامپ گفته‌اند که او قطعاً در انتخابات بعدی ریاست جمهوری امریکا پیروز خواهد شد، اما نمی‌خواهند با دولت روحانی بر سر میز مذاکره بنشینند، زیرا او هیچ قدرتی برای اجرای تعهدات خود ندارد و همیشه... را به کارشکنی در توافق متهم می‌کند» یا اینکه «طرف امریکایی همچنین به نمایندگان این شخصیت اصولگرای ایرانی گفته‌اند که همه برآوردهای آنها تأیید می‌کند رئیس جمهور بعدی ایران یک اصولگرا خواهد بود» و «سازمان اطلاعاتی امریکا به ترامپ توصیه کرده که منتظر دولت اصولگرا در ایران باشد و به دولت روحانی، تکیه نکند». جمله‌هایی که تنه به تنه حدسیات و محاوره‌های جاری در کوچه و خیابان می‌زند اما تنظیم کنندگان خبر و بازنشر دهندگان آن سعی کرده‌اند با یادآوری مذاکرات پنهانی که در سال‌های پایانی دولت محمود احمدی‌نژاد خارج از اراده و اثرگذاری دولت او در عمان شکل گرفت و به نحوی پایه مذاکرات منتهی به برجام در دولت روحانی شد؛ جنبه افشاگری یک خبر باورپذیر را به آن بدهند. در مقام حدس و گمان شاید نتوان هیچ یک از «مقامات اصولگرا» را با این خبر مرتبط دانست. اما در اینکه این خبر در تهران تهیه شده و به نحو واضحی اهداف انتخاباتی را دنبال می‌کند کمتر می‌توان تردید کرد و بر همین اساس است که پرسش‌ها و ابهام‌هایی در ذهن شکل می‌گیرد و پاسخ‌هایی هرچند غیرمتقن پیدا می‌کند.

طیف قابل توجهی از اصولگرایان در طول عمر دولت حسن روحانی منتقدان بی‌تساهل رویکرد او در سیاست خارجی بوده‌اند؛ دلواپسان مذاکرات برجام، سرزنش‌گران عهدشکنی امریکا و حالا مدافعان خروج از برجام. با این حال اینکه احتمالاً بخشی از اردوگاه تبلیغاتی حامی این جریان به عنوان منبع ناشناس این خبر به این اعتقاد رسیده که با انتساب آغاز مذاکره پنهانی با امریکا به اصولگرایان می‌تواند بر سبد رأی کاندیدای این جریان بیفزاید کاملاً سؤال برانگیز می‌نماید.

بماند که داشتن چنین رویکرد انتخاباتی و ارسال چنین سیگنالی که البته مسبوق به سابقه بوده در شرایط شبه جنگی که تحریم‌های ظالمانه امریکا همچون بمب خوشه‌ای بر سقف معیشت مردم باریده و هر روز شرایط سخت‌تری پیش روی آنها می‌گذارد در واقعیت چیزی جز بی‌اعتنایی به منافع ملی نمی‌تواند ارزیابی شود. جامعه از جریان سیاسی که در جلوت صف نخست دفاع از مقاومت است توقع چنین خلوتی ندارد. مگر آنکه بخواهد بپذیرد سال‌ها مخالف خوانی و دلواپسی چیزی جز سیاسی کاری برای نواختن رقیب نبوده است.

روحانی با اشاره به تروریسم ۱۵۰ میلیارد دلاری امریکا علیه ایران:

آدرس غلط به مردم ندهید

گروه سیاسی/ چرا به رغم اعترافات صریح مقام‌های امریکا درباره دشمنی با ملت ایران، بازهم برخی آدرس غلط داده و توپ همه مشکلات و وضع موجود را در زمین دولت قرار می‌دهند؟ پاسخ؛ ارجحیت رقابت‌های گروهی در برابر منافع ملی است. شاید این رویکرد، در رقابت‌های سیاسی طبیعی باشد، اما مسأله اینجا است که این امر در نهایت می‌تواند به تطهیر دشمن منتهی شود. این همان انذاری است که روحانی در جلسه روز گذشته ستاد ملی مقابله با کرونا بر آن تأکید کرد. حجت‌الاسلام حسن روحانی با اشاره به اعترافات صریح و آشکار مقام‌های امریکا درباره جلوگیری از دسترسی ایران به درآمدهای مشروع یا دریافت وام از صندوق بین‌المللی پول و با اذعان به اینکه مردم در این سال‌ها می‌بایست زندگی راحت‌تری می‌داشتند، از منتقدان داخلی خواست به‌خاطر منافع غلط گروهی و باندی به مردم آدرس غلط ندهند، زیرا آدرس صحیح تمام جنایات و فشار بر مردم عزیز ایران، واشنگتن، کاخ سفید و آنانی است که در این ساختمان، همه جنایات علیه ملت ایران روا داشتند. رئیس جمهوری همچنین با اشاره به کاهش میزان رعایت دستورالعمل های بهداشتی، از تصویب و اجرای محدودیت‌های جدی برای مردمی که رعایت نمی‌کنند، در آینده نزدیک خبر داد.

■ **تروریسم ۱۵۰ میلیارد دلاری امریکا علیه ایران**

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری، روحانی در جلسه روز گذشته ستاد ملی مقابله با کرونا، با تأکید بر اینکه امریکایی‌ها از سال ۹۷ تا ۹۹ با تحریم غلط، غیرقانونی، بیجا و ضدانسانی و همچنین عملیات تروریستی، حداقل ۱۵۰ میلیارد دلار به کشور لطمه زدند، گفت: آنان حتی جلوی انتقال دارو و درمان و مواد غذایی به ایران را گرفتند و آدم‌هایی هستند که هیچ‌وقت با این توحش ما در کاخ سفید ندیده بودیم.

او با اشاره به اینکه بزرگ‌ترین توحش تاریخی را انجام دادند، افزود: آن آقایی که اسمش وزیر خارجه است، اما وزیر جنایات امریکا است، افتخار هم می‌کند و می‌گوید من امسال جلوی ۷۰ میلیارد دلار منابع ایران را گرفتم، یعنی به دشمنی و ضربه به ملت ایران افتخار می‌کنند. روحانی با اشاره به مخالفت امریکا با وام ۵ میلیارد دلاری ایران از صندوق بین‌المللی پول اظهارکرد: مردم برای کمبود و مشکلات در کشور اگر می‌خواهند لعن و نفرین کنند، آدرس این لعن و نفرین، کاخ سفید در واشنگتن است و کسی آدرس اشتباه به آنان ندهد.

رئیس جمهوری تصریح کرد: یک عده‌ای به‌خاطر منافع غلط گروهی و باندی به مردم آدرس غلط ندهند. آدرس صحیح تمام جنایات و فشار بر مردم عزیز ایران، واشنگتن دی‌سی و کاخ سفید و آنانی است که در این ساختمان هستند و این همه جنایات علیه ملت ایران روا داشتند و شما می‌بینید هر روز فشار و مشکلات را تشدید می‌کنند.

■ **مردم باید زندگی راحت‌تری می‌داشتند**

رئیس جمهوری در بخش دیگری از سخنان خود با بیان اینکه البته مردم ایران خم به ابرو نیاوردند و در برابر قلدرها خم نشدند، ادامه داد: مردم می‌بایست در این سال‌ها زندگی خیلی راحت‌تر و آسان‌تری می‌داشتند و اجناس به مراتب ارزان‌تر می‌بود و دلار در حد معقول خودش بود.

روحانی با تأکید بر اینکه تمام این جنایات پای کاخ سفید است، افزود: جمهوری اسلامی ایران هیچ کاری نکرده است، به عهدش وفادار بوده و پای عهدش مانده است. آنان یکجانبه و برخلاف همه مقررات خارج شده‌اند و این چیزی نیست که ما امروز بگوییم بلکه همه دنیا می‌گویند. رئیس جمهوری با اشاره به اینکه امروز فقط دو سه کشور از امریکا حمایت می‌کنند و حدود ۱۸۵ کشور دنیا از ما حمایت می‌کردند، اضافه کرد: پس ما لعن و نفرین و کینه‌مان را با آدرس صحیح و درست بفرستیم. آن کسی که جنایتکار است، کاخ‌نشین کاخ سفید است و منشأ تمام مشکلات مردم از صهیونیسم، ارتجاع و از تندروهای امریکا است و امروز فرماندهی این جنایات علیه مردم ایران در امریکاست. روحانی تأکید کرد که شکی ندارم دولت امریکا روزی تسلیم شده و در برابر ملت ایران زانو خواهد زد و همان‌طور که در عملیات ثامن‌الائمه در ۴۰ سال پیش حصر آبادان را شکست، ملت ایران این حصر را هم می‌شکند.

■ **تشدید نظارت در مقابله با کرونا**

رئیس جمهوری در ادامه، با درخواست از همه مردم برای رعایت دقیق دستورالعمل‌های بهداشتی اعلام کرد که اجباراً بزودی مقررات و نظارت‌ها در روند مقابله با بیماری کرونا در تهران تشدید خواهد شد و صدا و سیما و شبکه‌های مجازی و بزرگان و علما باید فرهنگ‌سازی در این عرصه را توسعه دهند. روحانی گفت که هفته گذشته از کمیته‌های امنیتی-اجتماعی و درمان خواسته است برنامه ویژه‌ای را برای برخورد و مجازات افراد بدون ماسک و خدمت‌دهندگان به این افراد در تهران، طراحی و به جلسه رؤسای کمیته‌های ستاد ملی مقابله با بیماری کرونا در روز پنجشنبه ارائه کند. او تأکید کرد که این برنامه و مقررات در نهایت پس از تصویب در جلسه آتی ستاد، ابتدا در تهران بزرگ و بعد در شهرهای بزرگ دیگر کشور اجرایی و عملیاتی خواهد شد. رئیس جمهوری ادامه داد: همچنین با تصویب ستاد ملی مقابله با کرونا به استانداران و ستاد مقابله با کرونا در هر استان اختیار داده شد که اگر جایی را ضرورت دیدند که باید برای یک هفته تعطیل شود پیشنهاد خودشان را به کمیته امنیتی-اجتماعی یعنی وزارت کشور بدهند، و در نهایت با تأیید وزرای کشور و بهداشت، برای یک هفته آن مقررات اجرایی و عملیاتی می‌شود.

روحانی همچنین با بیان اینکه امروز بار سنگینی بر دوش عزیزان ما در بیمارستان‌ها و مدافعین عزیز سلامت است، گفت: هر کاری بتوانیم برای آن عزیزان انجام دهیم، جزو اولویت‌های ما خواهد بود یعنی حتماً تأمین دارو، درمان، وسایل و نیازمندی‌های بهداشت و درمان جزو اولویت‌ها است و من خودم به عنوان رئیس ستاد مراقبت می‌کنم و این جزو وظایف ماست و این را دنبال می‌کنیم.

■ **ممنوعیت اجتماع یا راهپیمایی اربعین**

رئیس جمهوری در ادامه، با بیان اینکه امسال در عزاداری راهپیمایی نداریم، اظهار کرد: باتوجه به اعلام رسمی عراقی‌ها، سفر به عراق نداریم و راهپیمایی نمادین در شهرها هم نداریم. مقام معظم رهبری با یک بیان خیلی روشن و صریحی فرمودند که در خانه‌هایمان عزاداری کنیم و اگر هم در حسینیه و تکایا است همه پروتکل‌های بهداشتی دقیقاً رعایت شوند. رئیس جمهوری از صداوسیما، بخش شبکه‌های مجازی و همه آنان که در فضای مجازی فعالند خواست این عزاداری ایام اربعین و روزهای پایانی ماه صفر را به دل و به خانه‌های مردم ببرند.

■ **جزئیات محدودیت‌های جدید کرونایی**

روحانی در بخش‌های ابتدایی سخنان خود نیز با اشاره به گذشت ۷ ماه از آغاز شیوع جهانی بیماری کرونا، با بیان اینکه امروز دیگر برای همگان محرز است که رعایت فاصله اجتماعی، رعایت دقیق و صحیح دستورالعمل‌های بهداشتی و بویژه استفاده از ماسک و رعایت بهداشت عمومی از مؤثرترین راه‌های مقابله با شیوع و ابتلا به بیماری کرونا است، تصریح کرد: براساس گزارش وزیر بهداشت ۱۴ درصد کسانی که در حال حاضر به دلیل ابتلا به کرونا بستری هستند، کسانی هستند که سابقه ابتلا به این بیماری را داشته‌اند و به نظر می‌رسد که برخی کوتاهی‌ها و سستی‌ها در رعایت مقررات بهداشتی وجود داشته و لذا ناچاریم اجرا و نظارت بر اجرای این مقررات را تشدید کنیم.

رئیس جمهوری ادامه داد: در وهله اول کسانی که مسئول ارائه خدمتی عمومی هستند از رانندگان تاکسی و وسایل نقلیه عمومی تا کارمندان و کارکنان ادارات و بانک‌ها اگر از ماسک استفاده نکرده یا مقررات را رعایت نکنند مشمول مجازات خواهند شد و در وهله بعد نیز هر کسی که خواهد شد و در وهله بعد نیز هر کسی که بدون رعایت دستورالعمل‌ها و استفاده از ماسک در عرصه‌های اجتماعی حضور یابد، با او برخورد و مجازات خواهد شد. روحانی همچنین با گرامیداشت سالگرد عملیات ثامن‌الحجج ۵ مهرماه ۶۰ از تلاش همه نیروهای ارتش جمهوری اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رزمندگان دوران دفاع مقدس قدردانی کرد.

فعالان سیاسی در گفت‌وگو با «ایران» تأکید کردند

آدرس درست، کاخ سفید است نه پاستور

گروه سیاسی/ «یک عده‌ای به خاطر منافع غلط گروهی و باندی به مردم آدرس غلط ندهند. آدرس صحیح تمام جنایات و فشار بر مردم عزیز ایران، واشنگتن دی سی و کاخ سفید است.» این بخشی از سخنان دیروز رئیس جمهوری در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا است. علی ربیعی سخنگوی دولت هم روز گذشته در یادداشتی که در روزنامه ایران منتشر شد اشاره داشت به اینکه «برخی به دلایل سیاسی حتی از به کار بردن کلمه «تحریم» نیز گریزانند؛ فکر می‌کنند سخن گفتن از وجود جنگ اقتصادی، یعنی تأیید دولت. گویی تحریم قرار است اسم رمز یک جناح علیه جناحی دیگر باشد.» به نظر می‌رسد این سخنان ناظر بر مواضع و اظهارنظرها یا حتی برخی اقداماتی باشد که با نادیده گرفتن اقتضائات شرایط کشور، تلاش دارد همه مشکلات را در سبد دولت گذاشته و با بی‌توجهی نسبت به تبعات سنگین تحریم‌ها بر کشور، ماهی جناحی و انتخاباتی خود را صید کنند. این گونه است که به نظر می‌رسد چه بسا برخی جریان‌های سیاسی که به تعبیر روحانی رقابت‌های انتخاباتی را ناتمام می‌دانند، از تداوم تحریم‌ها هم استقبال کنند تا آن را مصداق ناکارآمدی دولت مستقر معرفی کنند. این گونه است که همین جریان‌ها که در ادعا خود را مخالف سرسخت غرب می‌دانند و در شعار دم از مقاومت می‌زنند، در عرصه عمل اما حاضر به پذیرش هزینه‌های مقاومت نیستند و آن را به دولت حواله می‌دهند. بر همین اساس برخی کارشناسان سیاسی در گفت‌وگو با «ایران» هشدار می‌دهند که منافع و مباحث کلان کشور که ارتباط مستقیم با وضعیت زندگی مردم دارد نباید ابزار رقابت‌های سیاسی و جناحی شود. به گفته آنها نادیده گرفتن تحریم‌ها، آدرس‌های غلط دادن با تحلیل‌های غیرواقعی و تنها گذاشتن دولت در میدان جنگ اقتصادی آنجا که منجر به ناامیدی مردم شود دیگر برای خود این رقیبان سیاسی هم فایده‌ای نخواهد داشت.

سوءاستفاده از تبعات جنگ اقتصادی ممنوع

محمدرضا تابش
فعال سیاسی اصلاح‌طلب

واقعیت جنگ اقتصادی در شرایط فعلی بر کسی پوشیده نیست. حتی رهبر معظم انقلاب به عنوان عالی‌ترین مرجع سیاسی کشور هم به طور مکرر تأکید فرموده‌اند که ما هم اکنون در شرایط جنگ اقتصادی با دشمن قرار داریم. در هر جنگی از جمله جنگ اقتصادی واقعیت‌هایی وجود دارد که انکارناپذیر هستند؛ اول اینکه جنگ توسط دشمن خارجی علیه کلیت یک کشور و ملت اعمال می‌شود و تفکیکی در آن وجود ندارد. دوم اینکه مهم‌ترین اصل برای رسیدن به پیروزی در جنگ عدم گرفتار شدن در اختلافات و دعواهای جبهه داخلی است. سوم هم اینکه هیچ جنگی نیست که بدون تبعات، خسارت و صدمه انجام بپذیرد و آثار منفی از خود بر جای نگذارد. نادیده گرفتن هر کدام از واقعیت‌های مسلم و تجربه شده جنگ و از جمله جنگ اقتصادی و مشخصه بارز آن یعنی تحریم‌ها تنها به یک چیز منجر می‌شود و آن هم افزایش حجم خسارات و تلفات است. با این توصیف کشاندن دامنه منازعات سیاسی داخلی به جبهه جنگ، چه از نوع جنگ نظامی باشد و چه جنگ اقتصادی یکی از غیرمدبرانه‌ترین و خسارت‌بارترین کارهایی است که می‌تواند صورت بگیرد. اختلاف در جبهه خودی تنها و تنها به معنای کاهش توان در مقابله با دشمن است که می‌تواند در مواقعی منجر به شکست گردد. چنین رفتارهایی بیش از هر چیز به دلیل تبعات آن از منظر انسانی، ملی و شرعی غیرقابل قبول است. چرا که تضعیف جبهه خودی فقط هزینه‌ها را افزایش می‌دهد و همان طور که گفته شد، توان دفاع و مقاومت را پایین می‌آورد.

اما حتی اگر بپذیریم برای برخی، اهمیت ابعاد منفی ملی، شرعی و انسانی این دست رفتارها روشن و مهم نباشد، اما حداقل ابعاد سیاسی آن باید محل تأمل باشد. گروه‌هایی که می‌پندارند مزاحمت‌ها و خسارت‌های منفی جنگ اقتصادی می‌تواند برگ برنده‌ای برای آنها در رقابت‌های داخلی جهت به زیر کشیدن رقیب و اینجا مشخصاً دولت مستقر است، از منظر سیاسی نیمه مهم‌تر ماجرا را نمی‌بینند. آن مسأله این است که با به زیر کشیده شدن رقیب، خود آنها وارد قدرت می‌شوند و از آنجاست که باید نشان دهند با جنگ اقتصادی چه می‌توانند بکنند و به قول معروف در این میدان «چند مرده حلاج هستند؟» این همان جایی است که سوء استفاده سیاسی از تبعات جنگ اقتصادی حتی در صورت موفقیت‌آمیز بودن در قدم اول برای این دست گروه‌ها، در قدم‌های بعدی برای خودشان تبدیل به چالش و سختی‌های فراوانی می‌شود.

امروز باید بپذیریم که هم از منظر منطق سیاسی و هم از دیدگاه انسانی و ملی، بهانه قرار دادن موضوعی مانند تحریم‌ها و فشارهای خارجی که کلیت کشور و ملت را هدف قرار داده، در رقابت‌های داخلی نه اخلاقی است و نه عقلانی.

آدرس درست؛ کاخ سفید یا پاستور

محمد مهاجری
فعال رسانه‌ای

می‌شود هر روز یک دور تسبیح به دولت انتقاد کرد؛ می‌شود از صبح تا شب به دولت بدوبیراه گفت. می‌شود همواره مثل آدم‌های غرغرو به جان دولت افتاد و دائماً نق زد. می‌شود با ناسزاگویی به این وزیر و آن مدیر، این مدیرکل و آن استاندار عقده‌گشایی کرد. می‌شود در فضای مجازی یک لشکر آدم واقعی و دروغین راه انداخت که به فلان رفتار دولت حمله کنند. می‌شود کمپین راه انداخت که آهای ایهاالناس علیه فلانی بسیج شوید و با سر به زمینش بکوبید. برای این کارها زحمت زیادی لازم نیست. تنها هنری که می‌خواهد، بستن چشم است. هرچه عصبانی‌تر مؤثرتر؛ هرچه الفاظ تندتر برنده‌تر. هرچه بی‌ادبانه‌تر، پر لایک‌تر...

خب. آخر شب که از این همه مجاهدت! فارغ می‌شویم، چه چیزی به سفره مردم رفته؟ پراید ارزان شده یا دلار یا سکه یا نخود و لوبیا و شیر و پفک؟ آخر شب که در خانه دور هم نشسته‌ایم کدام‌یک از جنگاوری‌های طول روز برای زن و بچه‌مان، یک لقمه محبت است؟

کلاه‌مان را قاضی کنیم. خداوکیلی چنددرصد از انتقادهایی را که می‌کنیم از روی بغض و غیظ نیست؟ چه مقدارش برای زمین زدن دولت و انتقام از رأی بیست و چندمیلیونی انتخابات ۹۲ و ۹۶ نیست؟ چه میزانش برای خنک شدن دل‌مان نیست؟

در این وانفسای تحریم اقتصادی که سردسته‌اش یک چاقوکش سیاسی به نام ترامپ است، چقدر از ناسزاهایی را که باید به رئیس جمهور امریکا بدهیم، راه را نزدیک‌تر می‌کنیم و به آدرس پاستور پست می‌کنیم؟ نانی که در تنور کاسبی تحریم پخته می‌شود چقدر خوشمزه است؟ به این فکر کرده‌ایم که اگر به جای حسن روحانی، یک چهره اصولگرا بر صندلی ریاست جمهوری نشسته بود و در برابر این همه فشار اقتصادی قرار می‌گرفتیم رفتارمان چه تفاوتی داشت؟ مگر ما اصولگراها در برابر مذاکرات هسته‌ای دولت سابق و دود شدن صدها میلیارد دلار پول مملکت، موضع حمایتی نگرفتیم؟ امریکای آن روز با امریکای امروز چه فرقی کرده که دیروز مرگ بر امریکا را توی بوق می‌کردیم و امروز حتی حاضر نیستیم مقصر اصلی تحریم‌ها را محکوم کنیم؟ این کار چه فرقی دارد با رفتار کسانی که در دوران دفاع مقدس، جهاد رزمندگان در برابر صدام عفلقی را اشتباه می‌دانستند و عملاً سلاح دشمن را تیز می‌کردند؟ نق زدن و نقدهای توخالی و هتاکی به این و آن، خربزه است. باید فکر نان کرد. اگر همین دولت با همین ویژگی‌هایش را کمک نکنیم، در دولت بعدی هم آش همین است و کاسه همین. اگر گمان بریم که با تضعیف قوه مجریه، کباب دولت بعد را باد می‌زنیم، به خطا رفته‌ایم.

انتخابات اسفند ۹۸ نشان داد وقتی بی‌خیال مردم می‌شویم، چطور واکنش نشان می‌دهند. اگر هنوز مفهوم آن مشارکت حداقلی را نفهمیده‌ایم، خب راه باز است و جاده دراز. باز هم لجبازی کنیم و باز هم دهن‌کجی خلایق را ببینیم.

پایان این راه هم معلوم است: هرکه گریزد زخراجات شهر/ بارکش غول بیابان شود.

همه راه‌ها به قوه مجریه ختم نمی‌شود

محمد هاشمی
فعال سیاسی

کسی منکر این نیست که بخشی از مشکلات موجود در کشور را باید به عملکرد و مدیریت دولت هم نسبت داد اما نمی‌توان از تأثیر چشمگیر تحریم‌ها نگفت و آن را نادیده گرفت.

از منظری دیگر، مشکلات نه محصول امروز و دیروز بلکه ساختاری و نتیجه سال‌ها مدیریت مدیران و دولت‌ها و مجالس مختلف است. گذشته از آن، در بروز وضع موجود نیز مسئولیت‌ها تنها متوجه قوه مجریه نیست بلکه باید به مسئولیت قوا و نهادهای دیگر هم توجه کرد. به عبارت دیگر، هرکس که در این کشور نقش مدیریتی دارد، اعم از اینکه این نقش سیاسی و اجرایی باشد یا نظارتی، باید در ایفای مسئولیت خود نیز کوشا باشد. بنابراین درست نیست همه مسئولیت‌ها در کشور به عهده یک قوه و آن هم شخص رئیس جمهوری باشد یا به تعبیر رئیس جمهوری آدرس غلط داده شود. همه مسئول هستیم و همه باید مطابق مسئولیت خود، مسئولیت‌پذیر هم باشیم. زیرا ما در نظام اسلامی مدعی پیروی از حضرت امیر(ع) هستیم که می‌فرمایند «کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته» به این معنی که هرکس به تناسب اختیارات خود باید مسئولیت هم بپذیرد و نمی‌توان به گونه‌ای رفتار کرد که همه مسئولیت‌ها متوجه قوه مجریه و در قوه مجریه هم تنها متوجه شخص رئیس جمهوری باشد. بلکه مجلس، قوه قضائیه و نهادهای حاکمیتی هم در این میان مسئولیت دارند.

از سوی دیگر وقتی واقع‌بینانه به مسائل نگاه کنیم، می‌بینیم که تحریم‌ها تأثیر چشمگیری در بروز وضعیت فعلی داشته است. وقتی فروش نفت کشور از دو میلیون بشکه در روز به کمتر یک میلیون رسیده است و تازه درآمد حاصله نیز به کشور برنمی‌گردد، چه توقعی می‌توان داشت؟ این درحالی است که به رغم تحریم‌ها، به هزینه‌های دولت اضافه شده، از درآمدهای آن کاسته شده و در عین حال توقعات از دولت هم کم نشده است. در کنار اینها، وقتی به سیاست‌های به‌جا مانده از گذشته نگاه می‌کنیم، مانند یارانه ماهانه که همچنان در این وضعیت تداوم دارد، می‌بینیم که حاصل جمع این توقعات و هزینه‌ها به علاوه درآمد کاهش یافته، دولت را با گرفتاری‌هایی افزون یافته روبه‌رو کرده است.

منظور از اشاره به این واقعیت‌ها این است که نباید مشکلات کشور را به یکدیگر یا تنها به یک نهاد خاص حواله داد. مهم‌تر اینکه نباید از تحریم‌ها یا دیگر سختی‌های موجود در کشور، بهره‌برداری سیاسی کرد. بلکه انتظار می‌رود همه دلسوزان ایران و نظام، پشت یکدیگر قرار گرفته، انسجام ملی خود را حفظ کرده و افزایش داده و همه تلاش کنیم تا به سهم خودمان در جهت رفع مشکلات بکوشیم.

اینکه برخی در بیان مشکلات، به مسأله فشار امریکا و تأثیرات تحریم‌ها اشاره نمی‌کنند، چیزی جز بهره‌برداری سیاسی از این واقعیت نیست. آنان مترصد هستند با این بهره‌برداری جناحی انتخابات پیش‌رو را تحت تأثیر قرار بدهند تا بدون حضور رقیب به پیروزی دست یابند. این درحالی است که مشارکت بسیار پایین در انتخابات مرحله دوم انتخابات مجلس، باید زنگ خطری را برای همه طرف‌ها به صدا درآورده باشد. بنابراین ما باید کاری کنیم که جمهوریت و مشروعیت نظام لطمه نخورد. به عبارت دیگر، نباید با مقصر دانستن این و آن، عملاً دشمنی امریکا و تأثیر آن بر کشور را فراموش کنیم.

باید پشت این دولت بایستیم

ناصر ایمانی
فعال سیاسی اصولگرا

بسیاری از اقتصاددانان بارها در اظهارنظرهای خود گفته‌اند که تنها بخشی از مشکلات کشور مربوط به تحریم‌هاست اما همین یک بخش هم کاری با کشور کرده که لازم است اقدامی برای روشن کردن افکار عمومی صورت بگیرد. اینکه ایالات متحده امریکا و کشورهای اروپایی چه رفتاری با ایرانی که دو سال وقت خود را صرف مذاکره کرده، داشته‌اند و توانستند از تعهدات خود طفره بروند، موضوعی است که باید به مردم توضیح داده شود تا در حافظه تاریخی ملت باقی بماند.

نگارنده با صحبت‌های دیروز رئیس جمهوری و توصیه ایشان مبنی بر اینکه لعن و نفرین خود را به آدرس درست بفرستید، موافقم و پیشنهاد می‌کنم که صاحب‌نظران بیایند و به ملت بگویند که از جانب همین غربی‌ها چه‌ها که بر ملت نیامده است. همان‌طور که ۲۸ مرداد ۳۲ از حافظه مردم ما پاک نمی‌شود، رفتار کشورهای غربی بخصوص بلایی که در مورد مسائل انسان‌دوستانه بر سر ما آورده‌اند هم نباید به فراموشی سپرده شود. اما اگر بخواهیم دلیل همه مشکلات را فقط تحریم‌های غربی بدانیم، اشتباه است. تحریم‌های غربی تأثیرات قابل ملاحظه‌ای گذاشته اما بخشی از این مشکلات هم مربوط به سیاست‌های دولت است. وقتی رشد نقدینگی ۴۰۰ درصد افزایش می‌یابد نباید آن را به تحریم‌ها مربوط کنیم.

با وجود این، اگر مقصر مشکلات کشور را صرفاً دولت بدانیم-کما اینکه بسیاری بر همین عقیده هستند- و با نادیده گرفتن تحریم‌ها، همواره علیه مسئولان اجرایی موضع بگیریم راه اشتباهی را انتخاب کرده‌ایم. ما باید پشت این دولت بایستیم و همچون دوران جنگ تحمیلی به وحدت در برابر مشکلات برسیم. بهترین راه برای دستیابی به این هدف دنباله روی از خط مشی رهبری است. سیاست‌های ایشان کاملاً مشخص است و به‌طور تمام و کمال از دولت حمایت می‌کنند و مصر هم هستند که این دولت تا روز آخر به کار خود ادامه دهد. ایشان قوای دیگر را هم مؤکداً به حمایت از دولت و وحدت فراخواندند. پیام رهبری در زمان آغاز به‌کار مجلس یازدهم و یا تشکیل شورای سران سه قوه راهی برای اقدامات با قدرت دولت است. اینها نشان می‌دهد که رهبری معظم بسیار به وحدت بین قوای کشور و مسئولان تأکید دارند. البته این امر به معنی عدم انتقاد به دولت نیست بلکه هدف تقویت دستگاه اجرایی کشور است. کسانی که دلسوز انقلاب هستند و داعیه گوش به فرمان بودن به منویات رهبری را دارند باید توجه کنند که خواسته ایشان فعالیت دولت تا روز آخر و با قدرت است. این هدف حاصل نمی‌شود جز اینکه از دولت حمایت کرده و حتی اگر از برخی سیاست‌های آن ناراضی هستیم برای حل مشکلات مردم و عبور از وضعیت فعلی کشور از آن حمایت کنیم.